
AVONTUUR CLASSICS
NO 1817
50 CENT BELGIE 8 FR
TUROK
[HET DAL DER DROMEN]

WEET JE WEETJE

WILD IN AFRIKA

DE BAVIAAN

Bavianen huizen in de Afrikaanse vlakten en Savannen. Hun voedsel zoeken zij in hoofdzaak op de begane grond.

Zij leven in kolonies,aangevoerd door een van de oudere mannetjes. Tijdens de jacht worden de zogende wijfjes streng bewaakt.

Het Bavianenjong, met zijn wanstaltig grote oren, klampt zich bijna voortdurend vast aan de nek of borst van de moeder.

De Baviaan is een omnivoor (alleseter).Hij leeft van insekten en is ook niet vies van een enkele hagedis of schorpioen.

Hij is een drieste vechter. Een getergde troep Bavianen ziet zelfs kans een hongerig aanvallend luipaard te verdrijven!

AVONTUUR CLASSICS verschijnen eenmaal per veertien dagen. Een uitgave van CLASSICS NEDERLAND in samenwerking met Western Printing and Lithographing Co. Inc., Racine, Wisconsin, U.S.A. Alleenverkoop voor Nederland en Belgie: N.V. Uitgeversmaatschappij CLASSICS NEDERLAND, Energiestraat 29. Postbus 28. Naarden. *Printed in Poland*

TUROK

HET DAL DER DROMEN

Vertwijfeld zochten Turok en Andar nog steeds naar een uitweg uit het voorwereldlijke Verloren Dal. Toen...

TUROK! Hoor.... Wat is dat?

KRAAK!

BONS!

DRIE HOOFDEN zei je??
JA! Kijk... achter me!

Welnee! Waar dan? Klets toch niet.. ik zie niets!
HEUS! Achter die kloof daar! Rare mensen...en mormels! D-drie koppen... en ook drie ogen! En de mormels hebben ook staarten!

Ach man...je DROOMT!
NEE! Ik ZIE ze!... Geloof je me niet? Ga dan maar kijken! 't Is echt waar!

Wat denk je, Turok,zullen we 's gaan kijken?
Nee-nee! Hier blijven! Geen waaghalzerij!Dat zou om moeilijkheden VRAGEN zijn!

Mij goed, Turok... maar zie je dat lekkere hapje daar dan niet lopen? Wat denk je... zullen we 't jagen?

Jammer! Net wat te ver af! We moeten dichter-bij gaan!
Nee, Andar! Je ziet toch dat-ie de kloof ingaat?

Maar Turok! We hebben al dagenlang geen vers vlees meer gehad! En ik rammel echt van de honger!
Goed! Maar dan ook in EEN keer raken en dan gauw terug!

Hee! Er schijnen hier mensen te wonen!
Ja, maar niet met drie hoofden... of drie ogen!

Nee... maar ze doen wel erg vreeemd... 't Is net alsof ze met open ogen zitten te slapen, zie je wel?
Kijk! Ze hebben ons gezien!

K-kijk! Mannen.. zonder hoofd!
Ja..! Zonder hoofd... maar...maar wel met ogen...midden op ...hun borst!

We hebben hoofden!!
H-hoe spreken ze..zo zonder een mond..he?

Of jullie nou wel of niet goed kijkt luister in elk geval! Hier vlakbij zit een monster! Wek de anderen.. want er is groot gevaar!

J-ja...mormel met t-twee vleugels!

Turok! Die lui zien alles dubbel! Of ze zien alles verkeerd!
GEEN GEZEUR! Hou liever je pijl en boog klaar!

RRWWOOUWW!

Groeit al-leen hier! Neem!

Nee, dank je... het vlees was al genoeg...

Hmm.. lekker fris en zoet!
Ja..niet eens zo slecht..

Kom, ik neem er nog maar wat van! 't Smaakt me best...
Ze laten hun speren al zakken! Nu moeten wn wachten op een kans om er vandoor te gaan!

Even later...
Turok, wat ben je van plan?
Ze dommelen in. Nu kunnen we er vandoor...en opschieten!

We hadden best wat van die vruchten mee kunnen...
ANDAR! Kijk DAAR eens!

Hij heeft TWEE koppen... of droom ik?
Nee, Andar! Het IS zo--!
GROOEEE! SGRUUUUWWW!

H-hij kijkt met TWEE ogen naar ons!
Schieten, Andar! VLUG DAN!

AAWWOEENGHH!

ARRIIIEENK!

Andar! EEN van de twee koppen is al dood...
WUNNNGG!!

Nog een pijl, Andar! En... RAAK hem, hoor!
GROEEENNNNK!

IEEEEEEERNK!

Z!EZO! Dood mormel zijn van ons!Jacht-gebied zijn van ons!

Tu-Turok! Die wil-deman van daarnet had gelijk! Het IS hier 'n waanwereld!

Ja...hij sprak de waarheid! Het ZIJN vreemde wezens die hier wonen...erger dan een nachtmerrie!

JAAG ZE WEG!
Lopen, Andar... deze kant op!

Ik wist niet dat zulke mensen bestonden!
Nee...maar we hebben ze nu toch met eigen ogen gezien!

Even later...
Kijk! Zelfs de plantengroei in dit deel van het Verloren Dal is angstaanjagend!
ARUNNNK!

Dat monster daar met die DRIE STAARTEN komt recht op ons af! LOPEN!

VLUG: DE BOOM IN!
Hij is al vlakbij!

Niets gedaan! Dat monster klimt net zo goed als wij!

Vlug!SCHIET!!

Hoe moeten we op hem mikken! De boom schudt onder z'n gewicht!
Proberen maar!

Ik heb geen twee handen vrij om te schieten! Ik zal moeten toesteken!

Deze keer kwam je TE dichtbij, monstertje!.
Gelukkig... we zijn gered!

GERED?? Kijk dan maar 's naar die wilden daar!

Vlug! Het water in! Die lui hebben wapens in al hun DRIE HANDEN!!

Het water doet hen duizelen..

Doodt indringers! Doodt!

Probeer te zwemmen!Aan de andere oever kunnen we ons verschuilen...

GRUNNNGGKK!

't..is ECHT!!
JA...een monster met het gezicht van een MENS!

We zijn nergens veilig meer!
ONDER WATER! Daar raken hun speren ons niet!

Diep onder water overvalt hen weer die vreemde duizeling...alsof ze uit een nachtmerrie ontwaken...

Maar, weer boven....
WEG is het! Die mensen-kop van dat beest is nu weg!

Maar HOE...
Weet ik niet! We moeten hier weg, Andar! Die wilden met die drie armen werpen nog steeds met hun speren...

Nee,Turok! Ze Ze hebben maar TWEE armen!
Het water! Dat maakte een einde aan de vreemde macht van dat fruit!

Welke macht??
Dat fruit hier... Wie daarvan eet krijgt waanvoorstellingen! Dan zie je de meest krankzinnige dingen!

Die holbewoner van daarstraks hebben ze natuurlijk gedwongen zo'n vrucht te eten...net als ons! Geen wonder dat hij allerlei verschijnselen zag!

Maar het smaakt heerlijk!
Dat maakt het juist zo gevaarlijk! Elke keer dat je ervan eet wil je er meer van hebben!

Kijk! Hier groeit het! Een klein beetje ervan zal toch geen kwaad kunnen...?
ANDAR...NEE!!

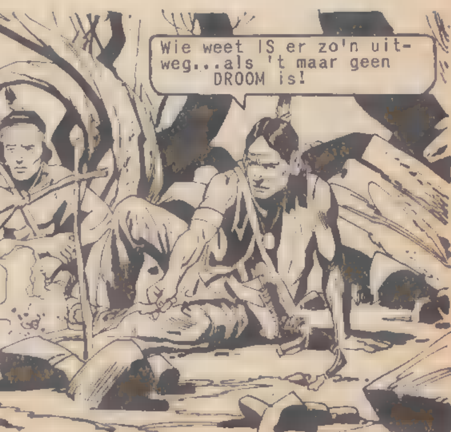

Nog EEN klein stukje maar... dan blijf ik er voortaan van af!
NEE! Gooi weg! Andar! Luister en gooi weg!

TUROK!!

KOM!
'n Klein stukje maar! Toe nou, Turok... EEN klein stukje... meer niet!

Die avond..
Gelukkig dat je me ervan weerhouden hebt nog meer van dat fruit te eten!Die arme kloofbewoners zijn helemaal verslaafd aan hun waandroom-wereld!
Blij dat je het inziet!

En nu, Turok, is het weer langzamerhand tijd geworden eens door te gaan met zoeken naar een uitweg uit dit Verloren Dal...waar alles nog is als miljoenen jaren geleden!

Wie weet IS er zo'n uitweg...als 't maar geen DROOM is!

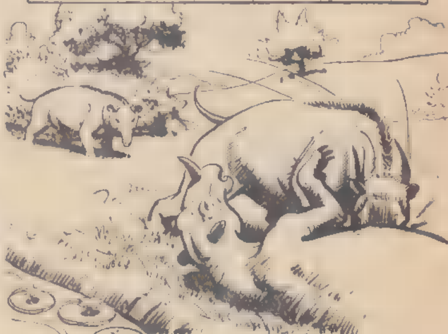
DE [redacted] AARDE EN HAAR GRASETERS

In het Miocene Tijdperk, rond vijfentwintig miljoen jaar geleden, vormden zich op de aarde - dank zij de koele droogte die toen heerste - grazige grasvlakten! Toen ontstonden de voorouders van onze huidige zoogdieren.

In de buurt van grasomzoomde waterpoelen kwam het dan tot bloedige gevechten tussen gehoornde dieren... Promerycochoerussen!

Mannetjesdieren die vochten om het bezit van 'n geduldig toekijkend wijfje...zoals het nu nog toegaat!

Om die weiden graasden ook kudden oerpaarden - Mercychippus genaamd - totdat een woest gebrul hen dan verjaagde...

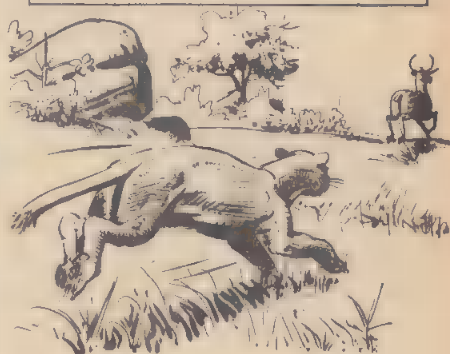
Hinnikend maakten de oerpaarden dan plaats voor de Dinohyus, een reusachtige varkenssoort uit die tijd.

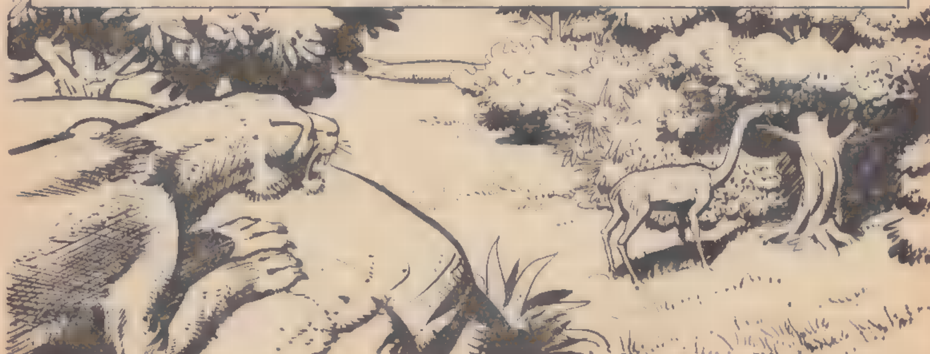

Of een Syndioceras, [redacted] vierhoornig oerhert, zich te goed doend aan het sappige gras... zich van geen gevaar bewust!

Dat sloop dan naderbij met katachtige tred en onder dekking van hoge grashalmen, belust om te moorden!

Maar vaak merkte zo'n Syndioceras de beweging tussen de halmen bijtijds op...

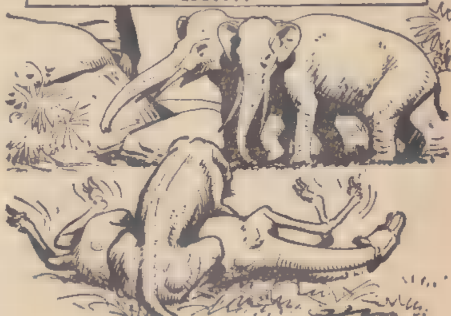

Om er dan met grote sprongen nog net van door te gaan, niet meer in te halen..

Maar de snorrende Machairodus - de oerleeuw - heeft honger en zoekt andere buit! Even later ziet hij de lange nek van de Alticamelus (oergiraffe) die vruchten eet...

Maar van zijn hoge post uit tussen het gebladerte ziet de Alticamelus het gevaar – hij zoekt een goed heenkomen!

Woedend over deze tweede mislukking sluipt de bloeddorstige jager weg! Maar even later vindt hij een nieuwe prooi!

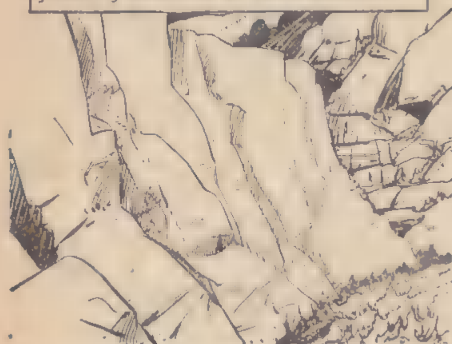

Met een machtige boog – fel klauwend belandt hij op een ander argeloos slachtoffer - de oerkameel - Procamelus genaamd...

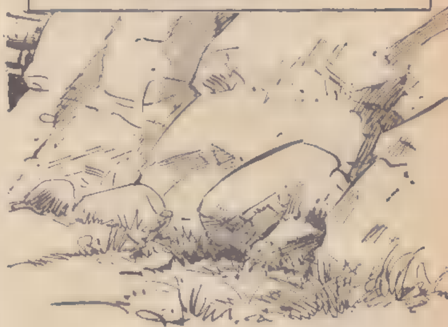

Zijn doodskreten wekken de nieuwsgierigheid van twee Gomphotheriums - oerolifanten - die lodderig toezien hoe de Machairodus zich daar tegoed doet...

Een jachttoneel vindt plaats... twee oer-antilopen (Mericodus genaamd) worden achterna gezeten door een tweetal wilde honden...

Een van de vluchtelingen raakt uitgeput.... Een horde achtervolgers komt toespringen, en de andere Mericodus dankt aan dat oponthoud zijn leven...

Maar aan het einde van het Miocene Tijdperk trad de koude in... De zoogdierenwereld huivert in de nacht...

Van de Poolkappen kwamen gletsjers afzakken - ijsmassa's, die alle begroeiing bedolven en verstikten...

Onweerstaanbaar schoof de ijsgolf voort! Een nieuw IJstijdperk was ingetreden, en opnieuw werd de aarde bijna onbewoonbaar!

De grazende kudden trokken mee terug tot aan de evenaar, maar ook daar verdorde de plantengroei en verdween! De meeste van deze zoogdiersoorten stierven uit!

Het was op de derde dag van de jacht, dat de twee jongens een kudde reusachtige bisons in het oog kregen. Urenlang lagen zij op de rotskam om te kijken naar de vreedzaam grazende dieren daar beneden in het dal.

'Hadden we maar speren!', zuchtte Girr, de jongste van de twee, en ongedurig plukte hij aan zijn tuniek van berevacht. Iktor, de oudste, schudde het hoofd. 'Dat zou tegen onze stamwetten zijn,' zei hij afkeurend. 'Je hebt de Shaman horen waarschuwen, dat we zonder wapens onze jachtbuit zullen moeten veroveren, zoals onze oudste voorvaderen dat ook deden, toen er nog geen speren of stenen bijlen bestonden. Zo is de jonge jager al die tijd op de proef gesteld, en als wij die proef doorstaan, hebben wij voortaan ook het recht om met de andere krijgers van onze stam rond het grote kampvuur te gaan zitten.

'Ik weet er wat op,' grinnikte Girr opeens, laten we een valkuil maken, bedekt met een laag dorre bladeren en wilgeteen! Vast en zeker dat er een intrapt!'
'Je weet wel beter,' glimlachte Iktor. 'Als je wilt jagen, moet je het doen als een echte jager. Alleen vrouwen en kinderen vangen een weerloze prooi met valkuilen.'

'Ja, dat is wel zo, maar hoe lappen we het 'm nu om met onze blote handen zo'n kanjer van een bison te vangen?' Zuchtend kwam Girr overeind uit zijn gehurkte houding. Maar plotseling stond hij stokstijf... 'Iktor! Kijk daar 's!', fluisterde hij gejaagd.... Hij wees naar de grond waar diep in de zachte aarde een reusachtige pootafdruk zichtbaar was.
'Een sabeltand!', siste Iktor, 'de sporen zijn vers! Die is hier nog maar net voorbij!'
'Hij jaagt natuurlijk ook op de bisons,' zei Girr met een huivering, ''t is hier bloedlink! Vooruit, laten we hem smeren voordat-ie ons in de gaten krijgt!'
'Wees maar niet bang,' fluisterde Iktor. 'Kijk, hij heeft alleen maar oog voor de kudde, zie je wel?'

Beneden hen, in het dal, kroop omzichtig door het manshoge gras een katachtige, gele sabeltandtijger naar zijn argeloos grazende prooi...

'Kom mee,' zei Girr. ''t Is onzin om hier nog langer te blijven. Als die sabeltand zometeen aanvalt, kun je fluiten naar je jachtbuit!'

'Nee, wacht!', murmelde Iktor, 'ik weet er al wat op, luister maar.....'

Even later kropen de beide jongens vlug langs de rotskam langs het dal, proberend zoveel mogelijk ongezien te blijven. Halverwege hielden ze halt. De sabeltandtijger was zijn prooi - een nog jonge stier - bijna genaderd.

'Vooruit, vlug!', fluisterde Iktor opgewonden...,'we moeten snel zijn!'

Even later lagen zij aan de overzijde boven het dal. Een van de bisons snoof eens... 'Hij heeft ons geroken... net wat we hebben moeten,' zei Iktor grinnikend, en sprong op.

'Hela! Runderen dat jullie zijn!' riep hij ineens naar de bisons daar beneden. 'Hebben jullie niet eens in de gaten dat er iemand op jullie staat te loeren?'

Even stond de hele kudde stokstijf. Maar toen kwamen de leidende stieren in beweging, en de anderen volgden in een donderende vloedgolf naar de andere kant van het dal. Het hoefgeroffel wekte ook de sabeltandtijger uit zijn bloeddorstige dromen. Hij vergat waarvoor hij gekomen was. Met stijgende ontzetting - de haren steil overeind - zag hij de stampende, tonnen wegende lawine runderen op zich af stormen....maar te laat! Het werd zijn smadelijk einde!

De volgende dag keerden Girr en Iktor trots terug naar hun stam, waar zij vertelden wat er was gebeurd.
De hoofdman bekeek de kop van de verplettterde sabeltandtijger, die aan hun voeten lag.

'Jullie hebben de proef glansrijk doorstaan,' zei hij, 'want zonder wapens maar met list hebben jullie de buit weten te veroveren! Zo deden jullie voorvaderen het ook! Als fiere jagers mogen jullie nu plaatsnemen rond het kampvuur!

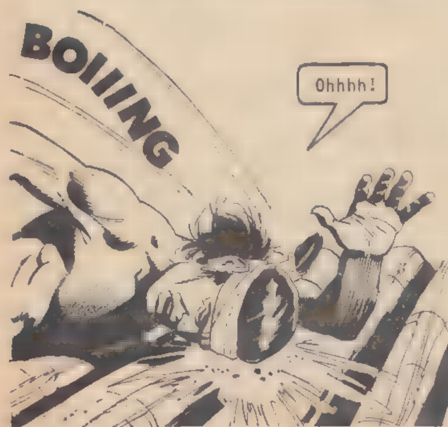
GIRR EN IKTOR, WEEST WELKOM!

TUROK
HET OFFER

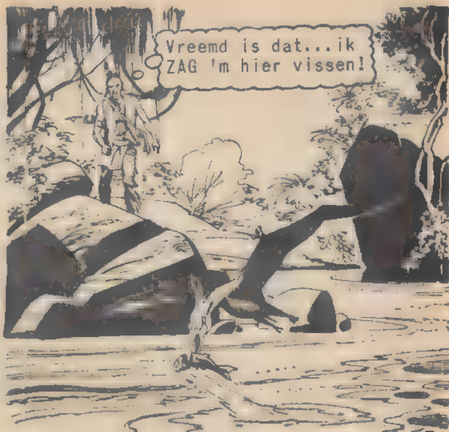

Even later...
ANDAR!! ANDAR! Waar BEN je?!

Vreemd is dat...ik ZAG 'm hier vissen!

Misschien heeft de sterke stroom hem weggevoerd...

Toen...
HE-HELP!

HELP! Mormel maken haar dood!
ARRRUNNNNNK!

Speer niet goed! Mormelschubben te stevig!
KOEST, MORMEL!!

ACHTERUIT JULLIE!

ARIEEEENNK!

Mormel dood..
Mijn zuster gered..

Jij redden mijn zuster! Jij erg dapper!
Misschien kun jij mij nu helpen... Mijn vriend is weg! Is hij soms hier?

Nee! Niet hier! Maar stroom in rivier...hij wegdrijven...wij laten jou zien waarheen...

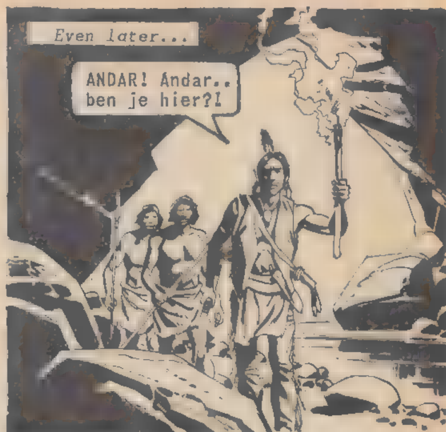

Daar ons kamp...

Waarom lag hij vastgebonden op dat vlot..en laten jullie hem nou vrij..?
Is niks... Jij komen!

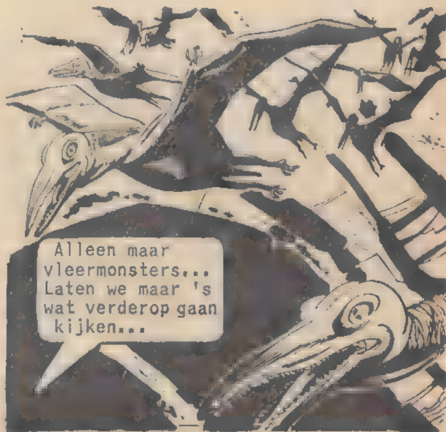

Raar is dat... Waarom willen ze me dat niet vertellen...?

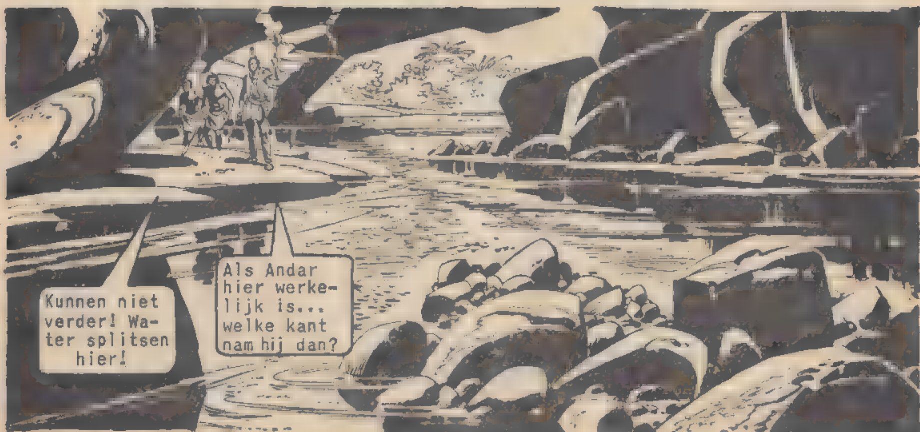

Daarheen rivier gaan...
Zou Andar die grot zijn binnengedreven?

Grot zijn erg gevaarlijk!
Kan zijn,maar ik moet toch mijn vriend zoeken!

Even later...
ANDAR! Andar.. ben je hier?!

RIEEEEEEENK!

Alleen maar vleermonsters... Laten we maar 's wat verderop gaan kijken...

Kunnen niet verder! Water splitsen hier!
Als Andar hier werkelijk is... welke kant nam hij dan?

Rivier gaan deze kant op! Andere kant modderpoel!

Wat later...
Stop maar! Daar verdwijnt de rivier onder een rots-wand! Daar kan An-dar niet zijn...

Toen...
Hoe zit 't met de an-dere tak?
Zijn alleen modder! Rivier lopen dood!

Zijn ze eigen-lijk wel te vertrouwen..?

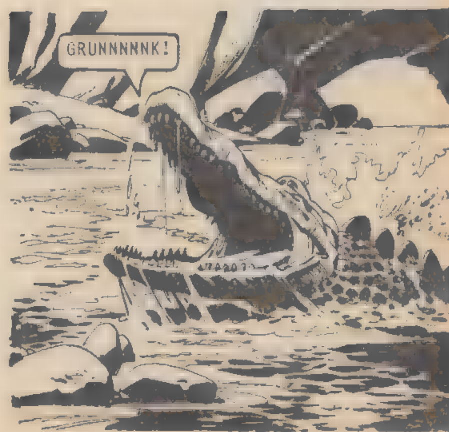

Je LIEGT! Kijk maar hoe die stok erheen drijft! Als 't dood loopt was er ook geen stromend water!
HOU TEGEN! Hem niet daarheen!

Waarom mag ik daar niet heen?
Daar wonen... BOZE GEEST!

Boze geest?
Ja..als nieuwe maan wij binden man op vlot en hij drijven naar grotgeest! Wij dan veilig omdat boze geest in grot zijn niet meer hongerig!

Zoek maar 'n ander slacht-offer!
HOU HEM TEGEN!

Maar daarnet maakten jullie er een los... Dan hebben jullie ANDAR dus gebruikt!
Ja! Zagen hem drijven.. dood op vlot!

GRUNNNNNK!

L-LOPEN!

Dat watermonster kwam mooi van pas! Nu kan ik Andar tenminste gaan zoeken!

Verderop intussen...daar waar de stroom breder werd...
BONS!

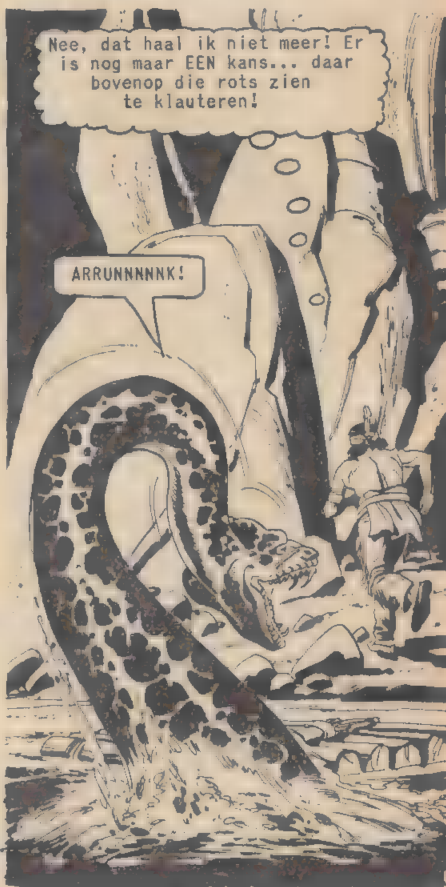

W-waar ben ik..? Ik viel...maar hoe ben ik hier terecht gekomen?

Z-zou dat betekenen dat er GEEN UITWEG is?

M-maar dat w-wil ik niet! Ik moet proberen hier vandaan te komen!

ARRUNNNNNNK!

Kon ik nu maar bij m'n pijl en boog..!

Nee, dat haal ik niet meer! Er is nog maar EEN kans... daar bovenop die rots zien te klauteren!
ARRUNNNNNNK!

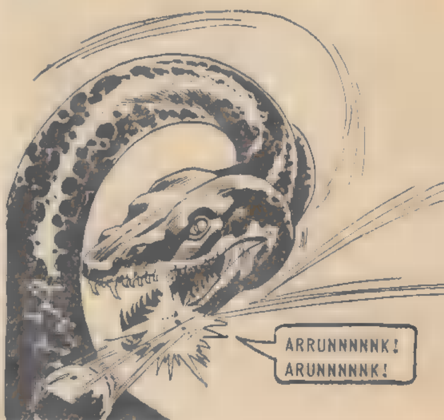

WUNNNNK!

RUNNNNK!

Wat een enorm beest is dat!

Wacht 's... misschien helpt dit..!

Hij is nou ZO dichtbij dat ik niet kan missen!

ARRUNNNNNK!
ARUNNNNNK!

De woedende dinosaurier zon op wraak! Net toen hij z'n reusachtige kaken opensperde gebeurde er ineens iets...
IEEEEERRK!

Andar! Man-keer je niets?

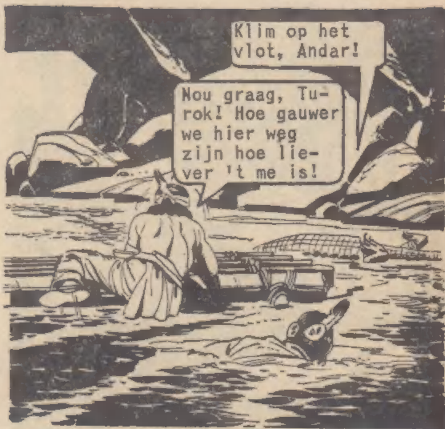

N-nee, T-turok... maar het scheelde anders niet veel..
Mooi!Klim dan maar naar bene-den, dan gaan we!

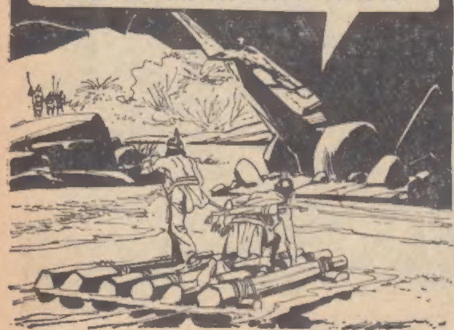

Haastig boomden zij het vlot terug naar de buitenwereld...
Andar! Pas op..DAAR!

TU-TUROK!

Daar, onder water, wist Turok het monster te treffen met zijn mes...

Dood... en geen moment te vroeg ook!

Klim op het vlot, Andar!
Nou graag, Turok! Hoe gauwer we hier weg zijn hoe liever 't me is!

Wacht 's! Die holbewoners kijken naar ons uit! Ze geloven natuurlijk nooit dat we hun grotgeest gedood hebben en zullen ons dus nooit doorlaten!

Even later...
Spies dat mormel daar!

Dood mormel en wij zullen eten

Hem raak!
Meer speren! Niet laten wegzwemmen!

Kijk! Hem willen terug naar grot! Hou tegen!!

Buk je! Naar de wal toe! Die holbewoners zijn veel te druk bezig met dat cadaver...
Goed idee...ons te verstoppen ONDER dat dode beest!
CLASSICS NEDERLAND

We zijn veilig! Die lui zullen vroeg of laat wel merken dat hun boze grotgeest dood is! En dat is dan ook het einde van hun zoenoffers!
Monsterachtige gedachte... zelf bijna zo'n offer geweest..

WILD IN AFRIKA

DE OLIFANT

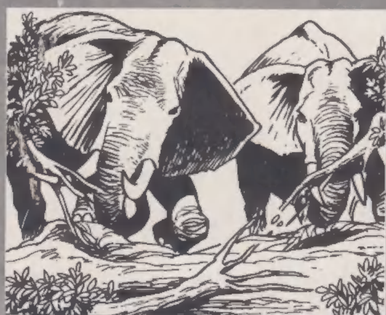
De Afrikaanse olifant met zijn schouderhoogte van 4 meter en zijn gewicht van 6 ton is het grootste landdier ter wereld.

Zijn voorouders bevolkten de aarde vijftienduizend jaar geleden al van Noord-Amerika tot ver in de toendra's van Centraal-Azie.

Vrijwel alles doet de olifant met zijn grote slurf. Hij tilt en plukt ermee en bij het baden gebruikt hij hem als douche.

Zijn slagtanden - vergroeide snijtanden - gebruikt hij om mee te wroeten,of als wapen. Vaak zijn die slagtanden 3 meter lang.

De olifantenbaby weegt bij zijn geboorte zo'n 100 kilo. Roerend is de zorg waarmee de jongen worden omringd als gevaar dreigt.